

Pravdomluvné víno

Ivan Mládek

Rec.: Dobrý večer, přejete si, prosím, aperitiv?

- Děkujeme, nemáme žízeň.

- Tento stůl je rezervován! (...) Ano, už běžím...

Stůjte paní, sem s těma květinama,
všechny slečně, co přichází sama,
v koutě sedí a na rtech smutnou píseň má.
Pane vrchní, lahvinku se sklenkama,
vláhu duši, ať nezůstane planá,
pijte, slečno, víno to přece pravdu zná.

Já bych tak rád z čela smazal vrásku vám,
hledte, květy pro vás mám,
klíčem štěstí ať jsou nám,
dal bych sebe v sázku sám.

Jen kdybych uměl proniknout vzpomínkama
v srdci, které už jednou někdo zklamal,
s láskou, slečno, se vždycky znovu začít dá.

Rec.: Vaše přání, prosím?

- Prosil kávu Vídeň, desert a dvojité knedlík.

- Ano, přinesu.

(...)

- Pane vrchní, platím!

- Ano, ano...

Já bych tak rád z čela smazal vrásku vám,
hledte, květy pro vás mám,
klíčem štěstí ať jsou nám,
dal bych sebe v sázku sám.

Jen kdybych uměl proniknout vzpomínkama
v srdci, které už jednou někdo zklamal,
s láskou, slečno, se vždycky znovu začít ... dá.